

Sport híradó

A középeurópai kupamérkőzés döntőjébe az Admira és Bologna kerültek.

Még sem két olasz csapat került a döntőbe. Az osztrák Admira megmen-tette a becsületet s hősiességgel a döntőbe került. Bár Genovában kikap-tak a Juventustól, de otthon Bécsben egy góllal többet rugtak az olaszoknak s az eddigi eredmények után hihetőleg győzni is fognak.

A mérkőzést a magyar Ivancsics vezette, akinek bíraskodásával bizony itt-ott elégedetlenek voltak az olaszok. Hi-ába Olaszországban nehéz bíraskodni.

Most, hogy befejezés felé közeled-nek a Középeurópai Kupa mérkőzések, említsük meg, hogy nem a legszebben viselkedett egy-két ország közönsége. Nem tudom mindég így volt-e, de most a há-boru utáni időkben borzasztóan elvadul-tunk. Képesek vagyunk gyilkolni, ha csa-patunk nem győz. Valóságos tömeghisz-téria. Láttam mérkőzést, ahol egész ár-tatlan jeleneteknél a közönség százával

berohan a pályára és szegény ártatlan játékosok képesek volna darabokra szétszedni.

Ha ez így megy tovább, ha ez így fejlődik, oda fog jutni, hogy minden mér-kőzésen egy-két játékosnak csak darab-jait lehet megtalálni.

Valahogy a bíróval szemben is olyan követelményeket támaszt a közönségünk, hogy ha a kedvenc játékosunkat meg-ru-gja az ellenpárti játékos, akkor a bír-ónak szó nélkül elő kell venni a revol-

Jókai egyik regényében olvastam, hogy a keresztes háborúba vonuló sereg egyik szerzetes vezetőjét a tömeg hisz-téria hírtelen örületében szentnek nyil-vánította, megrohanta és darabokra szét-szedte, hogy mindenkinek jusson belőle ereklye.

Hát már nem messze vagyunk tőle. Ha nem is szentté nyilvánítás okából, de esetleg azért, mert a játék hevében vé-tetlenül megrugta kedvencünket.

verét és agyonlőni a rugdalódzó játékos-t. A tömeghangulat akkor nyugodt volna.

Egyet azonban tanuljunk meg. A szándékos szabálytalanságot a bíró meg-torolja. Ha kell kiállításal. Ha valami nem tetszik, csak kívülről adjunk ennek hangot, a pályára ne rohanjunk be s főleg ne fenyegezzünk. A mérkőzésnek a pályán kell eldőlni. Ha a tömeghau-gulat sem a játékosokat sem a bírót nem izgatja fel, nem lesz semmi baj.

Hány esetnek voltunk már tanúi, hogy a mérkőzés simán szépen folyik, mikor egy véletlen összecsapás után vége mindennek. A közönség kiabálásá-tól a játékosok és bíró is megváltoznak s nincs szép mérkőzés.

S bizony valljuk be, hogy sokszor olyan durva, reprodukálhatatlan kifeje-zések zudulnak a pályán lévőkre, hogy szinte hihetetlen, hogy ember annyira meg tud változni. Egy kifakadás azután magával ragadja a tömeget.

Legyünk tehát önállóak, ne hagyjuk ma-gunkat tömegtől befolyásolni s iparkodjunk elejét venni a durvaságoknak. A játéko-sok pedig iparkodjanak játékosításuk testi épségének veszélyeztetése nélkül győzni s akkor nem lesz hiba.

A válogatott.

Kis sporttörténet.

Már diák korában feltűnt jó alak-jával és imponáló védeásával, Király Já-nos a vidéki TFC kapusa. Abban az idő-ben mielőtt leértécségtet — már 3 éve — több egyesület versengett érte, de a megszerzés dicsősége a TFC-é lett. A szíve ide húzta, ahol Tóbiás edző ur keze alatt országos hirre tett szert. A fővárosi sportkörökben csakhamar ismerté vált a neve s a pénzesebb profik igye-keztek megszerezni a csapatuknak. Ez nehezen ment, mert Jánosnak állása volt és mert János nem akart profi lenni, mert valahogy érezte, hogyha pénzt kap a védéséért, nem fog úgy menni a játék. Az járt az eszébe; jaj ha egy párszor gyengébben fogok védeni mi lesz? Kitesz-nek a csapatból és azután...?

Hogy mégis profi lett, ezt a mai mostoha viszonyok okozták. Történt pedig az, hogy János barátunknak állását egy szép

napon felmondották, azzal az indokkal, hogy rossz a helyzet, a pénz kevés stb. Jánost hihetetlenül lesújtotta a hír és az első gondolata az volt, hogy ezután mi-ből fog ő élni és miből fogja támogatni az édesanyját. Akinél ő lakott, ő volt az egyetlen gyerek — és most azzal men-jen baba, hogy nincs állás — és majd szidni fogják a mai világot. És ezzel jobb lesz? Gondterhelt, lehajtott fővel ment végig az utcán ahol találkozott az inté-zőjével, akinek feltűnt János borus han-gulata.

— Mi bajod? — kérdezte Dobai intéző.

— Hogy mi? Te még nem tudod? — válaszolt keserűen János. És elmon-dotta a történeteket. Dobai megnyugtatta, hogy elfognak követni mindent, hogy az állását visszakapja, vagy máshol helyezik el. Ezzel elváltak. Jánosnak már csak egy volt az eszébe. Lesz ami lesz. Szük-ség esetén itthagya ezt a kis szeretett városkát és elmegy a fővárosba eladni

magát. Nem tudott belenyugodni a pro-fesszionizmusbá, valahogy embervásárnak tartotta és alig tudja, hogy mi az a pré-mium, villámigazolás, transzfer stb. De más ut nincs.

A vezetőség később sem tudta visz-szahelyeztetni az állásába, sem újat nem tudott szerezni. Bántotta ez Jánost, mert neki pénz a megélhetése — a jelenre és jövőre.

Mert ő tudott egy ruhát két évig is viselni, ő tud reggeltől másnap reggel-ig nem enni... de az anyjának, aki be-teges is, annak kell. Muszáj.

Egy nap összecsomagolt és elment Budapestre. Már várták őt — hisz előre megírta, hogy mikor érkezik, a cím még régről nála volt, tudta, hogy hova írjon. A pályaudvarról a club helyiségébe mentek. Bemutatták őt és mindenki szeretet-tel vette körül. Az első edzése után szer-ződést csináltak vele, 2 évig náluk ma-rad, Újpesten és 80 pengő fizetést kap. Egy hétre! És állást! Ez volt a vágya,

PBÜSE—BSE 4:2 (1:0)

Tréningmérkőzés. Zagyvapálfalva.

Mindkét csapat, de különösen a PBÜSE erősen szezoneleji formát mutatott. Az I. félidő nyomasztó fölényéből csak 1 dugót lőttek, azt is büntetből. Az I. félidőben Baglyas tulságosan repektálta elsőosztályú ellenfelét és jőformán szóhoz sem jutott, csupán a védekezésre rendezkedett be, míg a második félidőre visszanyerték önbizalmukat és az eredményt 2:0-ról negyed órán belül 2:2-re javították. A játék ezen periódusában a BSE igen szépen és lelkesen játszott és időközönként teljesen egyenrangú ellenfele volt a PBÜSE-nek.

A PBÜSE igen könnyen vette, sőt kissé lekicsinyelte ellenfelét és különösen az első félidőben csak iskolajátéka törekedett és közben megfélemlített a góllövésről. Csak mikor Baglyas kiegyenlített, akkor kezdték komolyan venni a játékot.

A győztes csapat legjobb embere Bakó volt. Az új center Grémén jótechnikájú játékos, de a cselezést tulzába viszi s emiatt sok gólhelyzet marad kihasználatlanul. A szélsők gyengén funkcionáltak, különösen a balszélső Fekete. A halvesor közepes teljesítményt nyújtott. A közvelel védelem igen gyengén játszott.

Baglyas csapata már több dicséretet érdemel. Igen lelkesen és időközönként ésszerűen játszottak. A csapatot már jobban meglátszik az új közös tréner, Seress Imre munkája. Igaz, hogy Pálfalva csak 2 hete áll tréningben, itt tehát javulásról még szó sem lehet.

PBÜSE II.—BSE II. 3:2 (2:2)

Erős küzdelem után a rutinirozott-csapat minimális gólaránnyal győzött.

SBTC Ü—PSE 4:3 (3:0).

Pásztó 400 néző.

Az üvegyár első félidőben már 3:0-ra vezetett. A második félidőben szép iskolajátékot mutatott a csapat, amit a közönség lelkesen megtapsolt.

VAC—PBÜSE 3:2

A még gyermekcipőkben járó VAC iszonyu szépen mérte össze erejét a meglehetősen erős PBÜSE-vel.

A VAC a szélle szemben nem birt érvényesülni, viszont a PBÜSE különben is szép összjátékát góllövéshez a szél is nagyban elősegítette, mely különösen az I. félidő alatt — mintha csak a VAC ellen esküdött volna — iszonyu erővel fújt a kapu felé s bizony sok dolgot adott szegény VAC kapusnak.

A VAC sokat tanulhatott a fűrgén mozgó PBÜSE-től.

SBTC törpe—Somos törpe 3:0.

Az SBTC törpék megőrizték veretlenségüket s szép játékkal győztek.

SALGÓ SERLEG CSOPORT**Díjmérkőzés.****ZISE—FTC 6:2 (4:1).**

Zagyvapálfalva. Bíró: Mottnig.

A tartalékos ZISE könnyen győz Forgács ellen. Góllövők: Mucs (3) Lakatos (2) Váradi öngól, illetve Endre (2).

A T L É T I K A**Pestvidék—Észak 74.5:63.5**

Mult vasárnap tartották meg gyér számú érdeklődés mellett az atlétikai tornát. Az északi fiúk igen szépen szerepeltek és ha ezen a versenyen nem is tudtak kiemelkedő eredményt elérni egyénilig, a pontversenyben bizony sikeresen hozták be Pestvidék pontjait. Kár volt, hogy erre a napra lett megrendezve a verseny, mikor a HAC ment a derbere Gyöngyösre és elkisérte a csapatot 300 ember. Ebből a 300-ból legalább 200 kiement volna a versenyre. De reméljük, hogy legközelebb anyagilag is jobban fog sikerülni. A versenyt Vadas Iván tréner vezette le — mintaszzerűen.

Eredmények: 100 m: 1. Retegyi É 11.5, 2. Polán É 11.5, 3. Berényi P 11.6. — 400 m: 1. Vizvári P 53.4, 2. Hátszegi P 54.6, 3. Kerékkjártó É 54.8. — 800 m: 1. Szabados P 2:06.1, 2. Nyilasi É 2:08, 3. Stefankó É. — 1500 m: 1. Seben P 4:26, 2. Egressy P 4:27.8, 3. Somosváry É 4:29. — 5000 m: 1. Jávori P 16:30.2, 2. Finta É 16:43, 3. Vértés P 17:00.8. — 110 m gát: 1. Léhnert P 17.2, 2. Haraszti É 17.8, ker. rekord, 3. Titel É 20.3. — Magas: 1. Eördögh P 173, 2. Haraszti É, Tóth P és Tamássy É 169. — Távol: 1. Haraszti É 669, 2. Hubai P 660, 3. Somogyi P 615. — Rúd: 1. Zádor É 330, 2. Korona É és Torda P 320. — Súly: 1. Varró P 13.03, 2. Rácz É 12.73, 3. Dávid P 12.38. — Diszkosz: 1. Remez P 45.51, 2. Rácz É 38.48, 3. Varró P

és rögtön sietett megírni haza. Két hét után védett az első csapatban. Egy derbi mérkőzés volt — ő volt a hőse. Ünnepekként Befutott. Primadonna lett — de nem tette elbizakodottá. Minden héten pézt is küldött haza. A válaszal az utóbbi időben nem volt megelégedve, az anyja újra betegeskedett és ez ő rajta is nyomot hagyott. De azért a köteleességét elvégezte — védett kifogástalanul. Egy nap reggelén olvasta a Nemzeti Sportban, hogy válogatot lett! Ez nagy szó. Ilyen hamar. Mindenki gratulált neki. Ideges várakozás után elkövetkezett a nagy nap. Az olaszok ellen játszottak. 50.000 ember szorongott a tribünökön. Alig hogy a magyar csapat kifutott az öltözőből, mindenki az ő nevét kiáltozta. Boldog volt, de valami fájt neki... az anyja nem lehet itt. Mikor ilyen sikere van és a mai nappal teszi fel a siker koronáját. Az olasz csapat is kap tapsokat. Kezdődik. A tömeg huj-huj-hajrázik. A magyarok rögtön támadólag lépnek fel. Az olasz ellentámadást János parádés védeése elhárítja. Váltakozó játék. Tíz percig az olaszok erősen nyomnak. De birjuk a nyomást és főleg János kitűnő. A félidő utolsó öt percben a magyar jobbszélső megüti kicselezi a védelmet — bead és a balösszekötő élesen fejel a kapura. A

léc alá — gól!! Gól... gól... ordít a tömeg. A gól nyugalmat ad a csapatnak. Az olaszok támadása közben ér véget a félidő.

Az öltözőben ölelik egymást s kéri Jánost, hogy ne szedjen be gólt. Kezdődik a második félidő.

A magyar csapat támad, de az olasz védelem szilárd. Az olaszok mindent elkövetnek, hogy kiegyenlítsenek. De bekkjeink és János helyén vannak. A játék erős és izgalmas. Már a 30. percben járunk és még mindig 1:0 a javunkra — de mi az? Az angol bíró 11-est ítelt ellenünk. Az egyik hátvéd kezelte a 16-on belül. Halotti csend fogadja az ítéletet, mert igazságos. Az olasz Meazza állt neki a labdának. A bíró füttye után éles lapos lövéssel küldi a labdát a sarok felé, de János elnyulva a földön önfeláldozóan korneerrel tolja ki a bört a közönség óriási üdvrivalgása közben. A magyar csapat szárnyakat kapott, támadja az olaszt — közben Jánost masirozzák. Egy kicsit a derekát rántotta meg a védésnél. De megérté! Ordít a nép, biztatja a fiukat, „tempó magyarok” kiáltással hajráznak, de baj van. Ugyanis a 42. percben, az olasz balszárny veszélyesen támad, a magyar jobbfelezet át van jászva — sőt a

hátvéd is — a bal hátvéd a másik oldalról akar keresztetni, de elcsuszka. Már a 16-on belül vannak, a centerhalfunk próbál szerelni, de mellette kiszöktetik a bal-szélsőt, aki egyedül rohan a kapu felé. Az utolsó percekben fognak kiegyenlíteni... Rohan, már lő is kapura, de János kirohan és a lövésre lendült lábra vetődve öklözi el a labdát a kapu felé. De János ott fekszik mozdulatlanul. Mi az? Mi történt? Jánost bevitték az öltözőbe, ahol az orvosok megállapították, hogy a lövésre lendült láb halantékon érte és koponya törést is kapott. János érzi, hogy megmentette a meccset, de azt is érzi, hogy őt nem fogja senki megmenteni, hiába kap injekciókat. Az állapota percről-perce rosszabbodott. Az utolsó szava alig hallható volt: „anyám” és „hajrá magyarok.” A nézőtér előtt mikrofon hangja viszi szét a kalasztrófalís hírt. Döbbenetes csend... s hajok hallatszanak... és lassan mindenki indul haza, könnyező szemű nők és férfiak és a magyar sport tudja, hogy az ország a legjobb és a leghübb footballistáját veszítette el benne. — Ugyanekkor egy kis vidéki városban egy írárdt özveggyasszony temettek. Ez véletlen? Nem! Ez a sors! Ez az anyai sziv.

38.20. — Gerey: 1. Apró É 52.73, 2. Horváth É 48.00, 3. Surányi P 47.80. — Svédstaféta: 1. Pestvidék (Berényi, Vargha, Kóvári, Vizvári) 2:04.6, ker. rekord, 2. Észak 2:05.8. *korner.*

A pálya verebei.

Kedves olvasó! Bizonyára sokszor voltál már tanúja, mikor az SBTC pályára kimentél mérkőzést nézni, hogy a pálya körüli fákon fűrtökben lógnak a potyanzók. A pálya verebei. Nagy szá- zalekben gyerekek, de bizony akad kö- zöttük felnőtt is.

A mai újságban olvasom, hogy a Hungária munkácsi vendégszereplésekor a munkácsi verebek alatt leszakadt az ág s közülük az egyik halálán van.

Hogy itt nem történt még szerencsétlenség attól csak az Isten óvta a verebeket. Hogy történhet itt is, az kézen- fekvő.

Az SBTC vezetőség nem hibázta- tatható száz százaléki, mert több ízben kérte az erdő tulajdonost, hogy az erdő öret állítsa oda, hiszen neki is érdeke az erdő fának rongálását megakadá- lyozni. Sőt annyira ment, hogy még díjazást is felajánlott az örnek arra az időre. Akárhogy is van, valakinek meg kell akadályozni addig, amíg nem késő, amíg szerencsétlenség nem történik.

Szerkesztői üzenetek:

Dr. T. M. Pászto. A tudósításo- kat kérjük hétfő délig küldeni. Szívesen közöljük, sőt köszönettel vesszük.

G. L. Hatvan. A miskolci filléres még bizonytalan, jegyet nem is ad- nak ki rá, mert ugyanakkor jön Békés- csabáról filléres Salgótarjában. Küldött dolgok jönnek. Fényképet kérjük kül- deni. Köszönet a lelkes támogatásért.

Utóhangok a GyAK-HAC mérkőzésről

Vissza kell térnem a mult vasár- nap le"zajlott" mérkőzésre. Vissza kell térnem, hogy elmondhassam azokat a dolgokat, amit nem tudtam az idő rö- vidisége végett megírni. Nem tudom, hogy ki a fővárosi sportlapnak a gyön- gyösi tudósítója, aki azt küldte be, hogy a HAC durvasággal igyekezett pótolni a GyAK fölényét. Az igazság az, hogy fö- lény tényleg volt. (A II. félidőben) de durvaság nem. Mind a két csapat erős férfias footballt játszott. A bíró mindkét csapat javára ítél szabadrugásokat. Az első félidőben mikor 40 perces HAC fö- lény volt, a bíró kitűnően vezette a mér- kőzést. De később a botrány után, már nem tudta megnyugtatóan vezetni az erősíramu mérkőzést. Talán meg volt fé- lemlítve? A GyAK játékosai sokkal erő- sebb fizikumúak, mint a HAC-é, tehát ez is kis mértékben mutatja, hogy a HAC a durva játékkal a rövidebbet huz- hatja. Voltak faultok mind a két rész- ről. De a bíró torolt — a szünetig. Olyan imponzáns csunya látvány volt, amikor 3—400 ember beront a pályára és kö- rül veszik a pályáról lesiető bírót. Ez sem történt volna, ha a bírót a közön- ség nem sérti meg a hitében súlyosan a pályán. A bíró mikor elhagyni akarta a pályát, mint egy parancs szóra, öklöt rázva és botokkal fenyegetőzve ro- hantak a pályára. Miért nincs elkerítve ezen a veszélyes zónán a pálya?

És miért volt csak cca 1200—1500 néző táborhoz mindössze négy öt órsz. rendőr? Hol látta a vendég csapat és a hatvani közönség biztosítottak a testi épségét? Ennek a mérkőzésnek pedig igen simának kellett volna lenni. A GyAK már bent volt, ő ki nem eshe- tet, csak a HAC. Hogy mégsem volt elég sima GyAK részéről sem, annak ta- lán az oka, — amint az egész Gyön- gyösön el volt terjedve — hogy az OVTK — az állítólagos pletyka szerint — pénz és felszerelést ígért a GyAK- nak, ha a HAC-ot kiejtetik. Ez pedig nem sikerült. A GyAK-nak anyagi ér- deke lett volna, ha a HAC jön be, mert ez cca 200 P. költség megtakarítást je- lent — de nem törődtek volna ezzel. Még pedig azért nem, mert a HAC nem szimpatikus!

Az egész hangulat egy kitörni ké- szülő forradalomhoz hasonlított. Olyan vallás felekezeti izgatás és becsmerlés volt, hogy egyes helybeli rendezett val- lásu férfiak is restelték és elítélték az otromba kilengéseket. Tehát a HAC já- tékosok nem lehettek nagyon durvák, mert eleve megvoltak félemlítve — de később az a tudat, hogy még kieshetnek — erősebb játéka serkentette a HAC já- tékosokat, akik nem tudom, hogy hányad- szor kapják meg a fair díjat. Négy év óta nem állítottak ki a HAC-ból senkit.

Végül még megjegyzem: a kerék- páros szurkolókat a géppel nem enged-

ték be, csak ha a gépért is fizetnek 20 fillért. Hatvanban be engedték őket in- gyen géppel és olcsóbb belépődíjjal a szurkoló autókát azonban szépen és sportszerűen "bucszóztatták" el. Köz- pont kapott emlékül a közönség érette- nebb részétől. Pedig nem is győzött a csapat — Isten őrizte, hogy nem győ- zött. Mi lett volna itt ha győz? Mikor a veesztes csapattal így bálnak! Szép volt egy emlékekkel több van, de ez az emlék azért fáj. (Kódobás, pofon...?) Az ügy- nek amint hallom, az illetékes sport fó- rumok előtt lesz folytatása. Kell is, hogy legyen. Mert rendet, becsületet és sport- szerűséget követel az egyetemes magyar sport.

korner

(U. i. Egyébként ezzel a "kis" incidenssel foglalkoztak a fővárosi napi lapok is.

Hírek mindenfelől.

Az elsőosztályú profi csapatok új szerzeményeket próbálnak a külföldi turákra készülődni. Százával vonultat- ják fel a próbajátékosokat. Az első tu- rázó csapatok közül a szegediek Bel- grádban kétszer is súlyos vereséget szen- vedtek. A szerb sajtó egyöntetűen azt írja, hogy a szegediek nagyon puhán já- szanak. Az itthoni profi csapatok pedig állandóan Szeged tulkeiményi játéka- emlegették. Kinek van igazsága? Vagy mi pu- hullunk el annyira, hogy ami a szerbek- nek túl puha, az nekünk kemény, vagy a szegediek változtak meg.

Összeállították az amatőr válogatott csapatot is. Északról természetesen senki sincs benne. Pedig talán akadna itt is olyan képességű játékos, mint a beválo- gatottak.

Az atlétikai versenyeken nagyon sivár eredmények voltak. Említésre méltó eredmény nem is volt.

A vízipólóbajnokságot ismét az UTE nyerte, nagy gólaránnyal verve a MAC csapatát. Az MTK is kikapott a III ke- rületől.

Uszóink eredménye is meglehetősen gyenge. Szép kilátások a közelgő Olasz— Magyar uszóversenyre. Fix pont az uszó- ink közül egyedül Csik, akinek ma Eu- róópában nem igen van ellenfele.

A szövetségi kapitány tisztsége még mindig nincs betöltve. A kulissza titko- kat sajnos nem ismerjük. Azt azonban leszegedezük, hogy ideje volna egy telje- sező hozzáértő sportférfiut állítani az élre. Senki másnak beleszólási joga ne legyen, hanem hagyják dolgozni egyedül s biz- tos más lesz az eredmény. A magyar fut- ball újból el fogja foglalni vezető helyét.

Fagylalt! Telefon: 130. Fagylalt!

Peész Árpádné

cukrászsütemény különlegességek, fagylalt- cukorka készítő.

Salgótarján Fő-utca 23. Városházával szemben.

Telefon 130 hívó száma.

Cukrászsüteményt, fagylaltot, cukor- kát, Stühmer, Gerbaud, Maul desszerteket percek alatt házhoz szállítok.

Sportolóknak, drukereknek

Stühmer, Bronhy, gyümölcs, frutti, rágógumi, golf állandóan kapható.

Fagylalt! Telefon: 130. Fagylalt!

„M. O. V. E.” HIREK

F. hó 14—15-én zajlott le Cegléd-
den az I. „Move” kerület céllövő ver-
senye. A versenyen városunk „Move”
céllövő csapata is részt vett. A csapat
tagjai voltak: Gábrriel József, Décsy Fer-
enc, Mazanak János, Fischer Károly,
Kalina Viktor, Donovan Gyula, Bortnyik
Károly és Szlavik Gusztáv. Csapatunk
eredményei a következők voltak: I. oszt.
mesterlövészek bajnokságában (Fég. fegy-
verrel 3 teshelyzetből 20—20 lövés)
Décsy Ferenc 513 ponttal második lett.
A mesterlövészek bajnokságában Mazanak
János 253 ponttal negyedik lett. Főlövés-
zek bajnokságában Gábrriel József 266
ponttal első lett. Kapásversenyben Dé-
csy Ferenc 45 ponttal hatodik lett.

Csapatversenyben városunk csapata
1266 ponttal ötödik lett. — Kár, hogy a
hirtelen zivatar három lövésünk ered-
ményét lerontotta s ezzel a csapat ere-
ménye is gyengébb lett. Lövészeink
nagyszerű fejlődésről tesznek tanulságot s
évről-évre szebb eredményeket érnek el.

A mostani szép eredményhez szív-
ból gratulálunk s kívánjuk, hogy az or-
szágos bajnokságon is sikerrel szerepel-
jenek.

TENNISZ SPORT

HAC—HVSE 3:3

HAC csapata: Szemere, Bindfeld,
Kosztorny, Hegedűs.

HVSE csapata: Sárközy, Walkovsz-
ky, Nyári, László.

Eldöntetlenül végződött a két rivá-
lis versenye. Kimagasló eredmény volt a
serleg győztes Sárközynek a veresége
Bindfeldtől (6:0, 6:3). A párost a HVSE
nyerte. Egyelőre senki sincs tip-top for-
mában, csupán Bindfeld, Szemere és Wal-
kovszky közelíti meg a jó formáját.

Aszód—HVSE 7:2

Múlt vasárnap zajlott le ezen mér-
kőzés. Aszód győzött a nem a legjobban
felálló HVSE ellen.

FOOTBALL FELSZERELÉS:

labda, cipő, dress stb.
Teniszütők — hurozás —
Mindennemű sportcikkek.
Egyesületek szállítója

**LÁSZLÓ
GYÖRGY
SALGÓTARJÁN**

Fényképészeti szaküzlet

„A Munka” Tréfa Híradója.

SBTC comb.—Salgó FC comb. 7:1

Az SBTC salgói kirándulását egy
barátságos mérkőzéssel kombinálta. A jó
kondíció tréningeknek Kecskés, a Stéccé
hallja nagy hasznát vette. A mérkőzés
befejezéseként ugyanis menekülésszerűen
kellett a pályát elhagynia a salgóiak ha-
ragja elől. Csiskók, a Salgó centerét kór-
házba szállították.

A barátságos mérkőzés ezek szerint
barátságatlanul fejeződött be.

Hazafelé jövet azután a Stéccé szo-
moruan énekelt: „Hej Kecskés, Kecskés,
te vagy az oka mindennek!”

Sörkupa.

A múltkori sörkupa mérkőzés után
kedvet kaptak a többi vállalatok alkalm-
mazottai is és újabb sörkupa mérkőzé-
seket akarnak rendezni. Ajánljuk a ma-
gunk részéről egy sörkupa villám tornát,
ahol az összes vállalati és városi csapa-
tok egy delután mérkőzzenek. Mondjuk
minden csapat kétszer tiz perces mérkő-
zéseket játszana. Utána megállapítani a
helyezési sorrendet s az utolsó csapatok
fizetnek a sört. Felhívjuk azonban a
részvenni szándékozók figyelmét, hogy
kellő számú mentőről és orvosról gondos-
kodjon. Esetleg hullaszállító kocsirol is.
A mérkőzések előtt lefektetendők

Felhívás!

Felkérjük a vidéki egyesületek ve-
zetőségét, hogy közösségükben történet
sporteseményekről lapunknak hétfőn dé-
lig tudósítást beküldeni sziveskedjenek.

Atlétikai hír.

Atlik az utóbbi időben az SBTC
pályán jártak örömmel állapíthatták meg,
hogy készül az atlétikai pálya. Egyen-
lőre csak az ugróhelyet készítették el.
De hiszen ez is eredmény s ha ilyen
tempóban folyik 1980-ban végre megin-
dul Salgótarjában az atlétikai verseny.

Itt a nyár, itt a football szünet, a
holt szezon. Itt volna az alkalom a fia-
talokat befogni az atlétikára. A két hely-
béli nagy egyesület közösen rendezhet-
ne tehetségkutató versenyt. Az ott jó
eredményeket elérő fiukat, azután be-
fogni komoly munkára s Salgótarján at-
létikában is elhódítaná a vezető szerepet
Északon.

Hisz annyi jóképességű, tehetséges
fiunk van, akik örömmel dolgoznának.
Milyen szép volna a nyári football szü-
netben városunkban atlétikai versenyeket
rendezni. Lehozni a jóképességű bu-
dapesti atlétákat, akikkel érdemes lenne
versenyezni.

Azután itt van az uszoda. Ha nem

a szabályok. Például: Halottak helyett
új játékos nem állítható.

Halottak feltámadni mérkőzés tar-
tama alatt szigoruan tilos stb. stb.

Ilyen szigoruan lefektetett szabályok
mellett azután szép játékban lesz részünk.
Itt nem lehet azután rosszakaratuan el-
terülni a pályán. Itt csak komoly hullák-
ról lehet szó.

Nagyon fontos még a bíró kérdés
is. A személyek megválasztásánál óvato-
san kell eljárni. Esetleg az is szabályok-
ba fektetendő. „A bírónak pedig nem
muszáj mindent látni!”

Még valami a mult heti mérkőzésről.

A mérkőzés félidejében a boxolók
műsorzáma következett. Kubinyi—Oláh-
pár mérkőzése előtt megiegyt egy SSE
párti ur, hogy ök utasították a SSE
boxolót arra, hogy kíméletesen boxoljon
s ne üssön nagyokat. Megkezdődik a
mérkőzés. Kubinyi mosolyog, ellenfele
szorgalmasan ütögeti Kubinyi kesztyűjét,
mert máshová nem tudott. Kubinyi közbe-
közbe kilendítette öklét s bizony hama-
rosan vértett ellenfele. Macska-egér harc,
s arra a megállapításra jutottunk, hogy
vagy nem 100 százalékig igaz a bemon-
dás, vagy kár volt, mert hiszen nem tud
ütni még ha akar se.

Rosenthal Gyuri e heli tőprengései:

Vajjon mennyi idő alatt futotta Sal-
gón Kecskés a 100 métert.

is megfelelő nagyságu, arra mindenesetre
alkalmas, hogy megkezdődjön benne az
élet.

És itt van a sok egyéb sportalka-
lomra megfelelő hely, csak olyan egye-
sület nincs amelyik ki is használná ezt.

Pedig a mi közösségünkkel is me-
glehetne kedveltetni az egyéb sportágakat
is. Egy szép atlétikai versenynek is len-
ne közönsége. S ha az ifjuságunkat erre
is nevelnénk, az eredményeik is olyanok
lennének, hogy közösségünk szeretettel
nézné őket.

Uraim! Induljon meg az atlétikai
élet városunkban. Mód és alkalom van
rá. Ifjuságunk is készen áll dolgozni. Ad-
junk tehát rá alkalmat.

HIRDESSÜNK

A Munka

politikai hetilapban

Sportírádó főrovatvezetője: Dr. Tóth Máttyás.

Nyomatott: Végh Kálmán könyvnyomdájában
Salgótarján.